

ת"פ 54771/02/16 - מדינת ישראל נגד ירון כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54771-02-16 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ירון כהן (עציר)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.3482 גרם שלא לצריכה עצמית. על פי הכרעת הדין, ביום 3.8.15, החזיק הנאשם את הסם כשהוא מוסלק מחוץ לדלת הכניסה לביתו ברחוב משה דיין בירושלים.
2. המאשימה טענה כי יש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין תשעה לשמונה - עשר חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שהדגישה את סוג הסם, כמותו והפנתה לפסיקה המתאימה, לדעתה, לנסיבות. עוד טענה המאשימה כי לנוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל 13 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ואלימות ולעובדה כי ריצה עונשי מאסר ממושכים וכי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים, וכן לנוכח העובדה כי לא לקח אחריות על מעשיו, יש לגזור על הנאשם עונש ברף בינוני-עליון של המתחם וביקשה להטיל עליו 16 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל במצטבר עונש של 6 חודשי מאסר מותנים, ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה בפועל מלהחזיק ולקבל רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.
3. ב"כ הנאשם לא חלק על קיומו של מאסר מותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם וטען כי אין מקום לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שניהל הוכחות. עוד טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בכמות מזערית של סם ולו היה הנאשם מודה בהחזקתו, היה הדבר נחשב לו כהחזקה לצריכה עצמית. ב"כ הנאשם הזכיר כי הנאשם היה עצור בגין תיק זה בראשית הדרך וכן נעצר שוב עד תום ההליכים לאחר ששוחרר, משהתקבל גילוי DNA שלו על הסמים. עוד טען ב"כ הנאשם, כי בעת שהותו של הנאשם בבית הסוהר הוא היה נתון בבידוד, עובדה שהקשתה עליו את המעצר וכי הגם ששוחרר רק לאחרונה ממאסר בתיק אחר, החל לעבוד בצורה מסודרת ואף הציג אישור על עבודה זו. נטען, כי בשנים האחרונות הנאשם עלה על דרך הישר וחיכה לשחרורו ממאסר כדי לשקם את חייו. עוד נטען בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, הסובל מבעיות ברכיים וזקוק לניתוח. בנוסף נטען, כי ההחזקה של הסמים אינה בעלת מאפיינים של סחר, הסם בכמות מזערית והוחזק ללא חלוקה למנות. ב"כ הנאשם תמך אף הוא טענותיו בפסיקה מטעמו, והגיש גזרי דין שבהם נגזרו עונשי מאסר מותנים, מאסר על תנאי

ומאסר בעבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש להאריך את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם תוך שקילת העובדה כי הנאשם למעשה שהה במעצר השקול לעונש מאסר. בהקשר זה נטען, כי מדובר בעונש מאסר על תנאי שהוטל לפני כשש שנים והעבירה התבצעה סמוך ממש לסיום תקופת התנאי. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם כי אם יופעל התנאי, הדבר יעשה שלא במסגרת מאסר בפועל אלא בדרכ של עבודות שירות.

4. הנאשם בדברו האחרון אמר כי הוא משוחרר כבר שלושה שבועות ממאסר וערך שינוי בחייו, החל לעבוד והוא מעוניין להמשיך בשינוי.

מתחם העונש ההולם

5. הערך המוגן בעבירות סמים הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים, לרבות ביצוע עבירות נלוות על ידי אותם משתמשים בסמים, כדי לממן את צריכת הסם. השימוש בסמים אינו פוגע רק פגיעה פיזית ונפשית במשתמש עצמו אלא גם בבני משפחתו, בסביבתו הקרובה, ולבסוף גם בחברה כולה. סמים המוחזקים שלא לצריכה עצמית מקימים חשש כבד להפצתם.

6. בקביעת מתחם העונש ההולם מצאתי להתחשב בסוג הסם וכמותו- מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין הנחשב כ"סם קשה", שפגיעתו רבה. הכמות שהחזיק הנאשם אמנם אינה כמות גדולה, אך מגיעה כדי פי ארבע מהכמות המקימה חזקה על פי החוק לפיה אין מדובר בסם שנועד לצריכה עצמית בלבד. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת הסם שלא לצריכה עצמית בלבד, ועל כן לא ראיתי לקבל את טענת הסניגור בכל הנוגע לתרחיש תאורטי שבו הנאשם היה מודה בהחזקת הסם לצריכתו העצמית בלבד.

7. עוד יש לשקול במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם את האופן שבו הוסלקו הסמים בתוך שתי אריזות ובמקום מחבוא המאפשר לנאשם לטעון כי הסמים אינם שייכים לו, המלמד על תכנון ומחשבה שקדמו לביצוע העבירה.

8. הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה בשים לב לטיב הסמים וכמותם, הוא נזק גדול של פגיעה במספר משתמשים, כמו גם חשיפת בני ביתו של הנאשם לסמים, אם כי בסופו של יום הסמים נתפסו והפצתם לאחרים נמנעה.

9. מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית לקביעת המתחם: רע"פ 747/14 אלי לוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 11.2.14) בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת 5 גרם הרואין שלא לצריכה עצמית ובהחזקת 0.09 גרם קוקאין לצריכה עצמית וכן בהחזקת של כחצי גרם הרואין לצריכה עצמית לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, זאת לאחר שנשקלו בעניינו שיקולי שיקום; עפ"ג (חיפה) 4757-09-12 דהן נ' מדינת ישראל (21.3.13), בו נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת כ-3 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמי ונדון לשנים-עשר חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים; ת"פ (כפר סבא)

2265-02-11 **מדינת ישראל נ' הנייה** [פורסם בנבו 28.6.11], בו נגזרו על נאשם שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כדין והחזקת 11.2 גרם הרואין חמישה- עשר חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ (תל אביב) 22464-07-12 **מדינת ישראל נ' חמדאן** [פורסם בנבו 5.3.14] בו נגזרו על נאשם צעיר ללא עבר פלילי שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 5.2 גרם, שמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ (תל- אביב) 18793-08-09 **מדינת ישראל נ' ממן ואח'** [פורסם בנבו 19.7.11] בו נגזרו על נאשם 2, בעל עבר פלילי קודם, שהחזיק יחד עם אחרים בביתו סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 1.4 גרם , ארבעה חודשי מאסר בפועל, בחופף למאסר אותו ריצה.

במקרים שאינם שגרתיים ומשיקולי שיקום, הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות ושירות לתועלת הציבור.

10. לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבה הורשע הנאשם, תוך שימת לב לכמות הסם והשוואתה לזו שנידונה בפסקי הדין שנזכרו מתחיל במאסר בפועל בן חודשים ספורים ומסתיים ב- 8 חודשי מאסר בפועל, ולצדם עונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס. מתחם הקנס מתחיל בהימנעות מהטלתו ומגיע כדי אלפי שקלים בודדים.

קביעת העונש בתוך המתחם

11. הנאשם בן 48. בעברו 13 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, מרמה וסמים, לרבות עבירות סחר בסמים.

12. ביום 21.9.10, נגזר דינו של הנאשם בבית משפט השלום בירושלים בגין עבירות סחר בסמים. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל, הופעל במצטבר עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, וכן נגזרו עליו ששה חודשי מאסר על תנאי שהם בני הפעלה בתיק הנוכחי. מתוך גזר הדין באותו התיק עולה כי הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני, וכי בית המשפט לא התרשם שמדובר במי שבאמת ובתמים מבקש להשתקם ולהעלות על דרך חדשה המאמצת אורח חיים נורמטיבי.

13. הנאשם הצהיר במסגרת הטיעונים לעונש כי בכוונתו לשנות כיוון בחייו ולעלות על דרך הישר. הצהרה דומה נשמעה מפיו כבר בשנת 2010, ואולם הצהרה זו לא מומשה, שעה שלפני חודשים ספורים הורשע הנאשם בעבירות חמורות אחרות, שאמנם אינן עבירות סמים, אך הן עבירות שיש בהן משום התרסה בוטה כנגד רשויות אכיפת החוק. ספק רב בעיני האם הצהרתו של הנאשם כיום על רצונו בשיקום מלווה בכוונה של ממש לקיימה. מכל מקום, מובן כי פרק זמן קצר של שבועות ספורים מאז שחרורו של הנאשם ממאסר, שבו הנאשם עבד בעבודה מסודרת, אין בו כדי ללמד על שיקום שכזה. משכך, אף, לא סברתי כי ניתן ללמוד גזירה שווה מחלקם הגדול של פסקי הדין שהוגשו במסגרת טיעוני ההגנה לעונש, ואשר מתייחסים לנאשמים שהיו מצויים בשלבים כאלה ואחרים של שיקום, לאחר שנטלו אחריות על מעשיהם.

14. עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם הוטל, אמנם, זה מכבר, לפני כשש שנים, ואולם, יש לזכור כי

את מרבית התקופה שחלפה מאז הוטל המאסר המותנה, עשה הנאשם כשהוא נתון בכלא. משכך, העובדה כי חלף פרק זמן משמעותי עד לביצוע עבירת סמים נוספת, אינה בעלת משקל ממשי. מנגד, העובדה כי העונש המותנה הוטל בגין עבירות חמורות של סחר בסמים, וכעת עותרת התביעה להפעלתו בגין עבירה אחת של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, היא בעלת משקל, אם כי אין בכך כדי להצדיק מסקנה לפיה אין מקום להפעלתו של המאסר המותנה. לא מצאתי טעם המצדיק חריגה מן הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין התשל"ז-1977 לפיו יש להפעיל עונש מאסר מותנה במצטבר לעונש שייגזר בתיק זה.

15. העובדה כי הנאשם ריצה עונשי מאסר ארוכים, בין היתר בגין עבירות סמים וכי גם עונשי מאסר מותנים לתקופות לא מבוטלות, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירת סמים נוספת, מהווה נסיבה לחומרה. כישלון ההרתעה מקים חשש כי הנאשם ישוב לבצע עבירות ועל כן יש לשקול גם היבטים נחוצים של הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשם, אם כי באלה, אין בנסיבות התיק הנוכחי, כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

16. מובן כי זכותו של הנאשם לעמוד על הוכחת האישום נגדו, ומובן כי עובדה זו אינה יכולה להיזקק לחובתו. עם זאת, העובדה כי הנאשם לא נטל אחריות על המעשה גם לאחר הכרעת הדין, מלמדת כי הנאשם לא הפנים את הפסול שבמעשים. אני סבורה כי שלב ראשון והכרחי בדרך לשיקום ויציאה לחיים נורמטיביים, הוא קבלת אחריות על מעשים פסולים שנעשו בעבר.

17. נתתי דעתי לטענות בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, העובדה כי התחיל לעבוד מיד עם שחרורו ממאסר קודם ושקלתי לקולא גם את תנאי כליאתו של הנאשם בבידוד, שעה שהיה במעצר עד תום ההליכים בתיק זה.

18. לנוכח מכלול השיקולים שנמנו, אני סבורה כי יש למקם את הנאשם בחלקו הבינוני- עליון של מתחם הענישה.

ניכוי ימי המעצר

19. הנאשם שהה במעצר בגין תיק זה מיום 3.8.15 ועד יום 7.8.15. הנאשם שוחרר ממעצר בשלב הראשוני של החקירה וזו הוסיפה להתקדם עד שהתגלה DNA של הנאשם על אריזות הסמים. באותו זמן היה הנאשם עצור בתיק אחר (ת"פ 30588-10-15; להלן: "התיק האחר"), שבו נגזר דינו ביום 18.4.16. ביום 25.2.16 התבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים בתיק זה. במועד זה נעצר הנאשם עד החלטה אחרת, וביום 21.4.16, נעצר עד תום ההליכים. ביום 5.5.16, שוחרר הנאשם על ידי כב' השופטת מאק- קלמנוביץ' לחלופת מעצר במשמורת שב"ס, וזאת בשל העובדה כי היה אסיר בתיק אחר. במסגרת חלופת המעצר, נאסר על הנאשם לצאת לחופשות. ביום 18.8.16, שלושה ימים לפני שחרורו של הנאשם מהמאסר בתיק האחר, הסכימו הצדדים כי מרגע שחרורו ממאסר ישונו תנאי השחרור בתיק זה, כך שעל הנאשם יחולו הערבויות והעירבון הכספי שנחתמו והופקדו בתיק להבטחת התייצבותו להמשך משפטו ולריצוי עונשו. מכאן, שהנאשם היה במעצר בתיק זה למשך 4 ימים בחודש אוגוסט 2015 וכן מיום 25.2.16 ועד ליום 5.5.16. תקופת הזמן השנייה, בת

חודשיים ו-11 ימים היא תקופה שבה היה עצור הנאשם עד תום ההליכים, ולאחר מכן אסיר, בתיק האחר. עונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק האחר כולל את ימי מעצרו.

20. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, על דרך הכלל אין מקום לאפשר "ניכוי כפול" של ימי המעצר (ראו רע"פ 1020/09 **אברהם זיתון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 18.2.09] וכן ע"פ 1552/15 **יקיר גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 4.6.15]). לא מצאתי בעניינו של הנאשם נסיבות המצדיקות סטייה מכלל זה. לנוכח האמור יש לנכות מהעונש שיוטל על הנאשם רק את ימי מעצרו מיום 3.8.15 ועד יום 7.8.15.

21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בפועל.

ב. הפעלת עונש המאסר המותנה בן שישה חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 1002/10 של בית משפט השלום בירושלים, במצטבר לעונש שהוטל בתיק זה. הנאשם ירצה בסך הכל עונש של 11 חודשי מאסר בפועל.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים למעט החזקת סמים לצריכה עצמית וכלים.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית וכלים.

ה. קנס בסך 2,000 שקלים או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.17.

22. מתוך תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות ינוכו ימי מעצרו מיום 3.8.15 ועד ליום 7.8.15.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

